

Dub mnohoplodý

Quercus polycarpa Schur

Stupeň ohrožení: C4

POPIS

Strom 10-30 m vys., s lysými letorosty a pupeny na bázi s šídlovitými šupinami. Listy střídavé, čepel většinou eliptická, 7-13 cm dl., chobotnatá až peřenolaločná, se 7-11 páry postranních žilek, s tupými laloky, na bázi srdčité zaokrouhlená, nahoře široce zaokrouhlená, svrchu olysálá, na rubu hvězdovitě pýřitá. Žaludy 1,0-2,5 cm dl., většinou po 2-6, ve smáčkle polokulovité číšce, šupiny hrbatě zhrublé, hnědě pýřité, na hřbetě olysávající.

EKOLOGICKÉ NÁROKY

Dub mnohoplodý je teplomilná a světlomilná dřevina odolná k suchu. Vyskytuje se v teplomilných i kyselých doubravách na bazických i kyselých podkladech. Ve společenstvech svazů *Querion pubescenti-petraeae*, *Genisto germanicae-Querion* a *Pino-Querion*.

ROZŠÍŘENÍ

V ČR těžiště v panonském termofytiku, zejména Znojemsko-brněnská a Jihomoravská pahorkatina, s přesahem do mezofytika, Moravské podhůří Vysočina a Moravský kras. V Čechách v Doupovské pahorkatině, Žateckém Poohří, Tereziánské kotlině a Polabí.

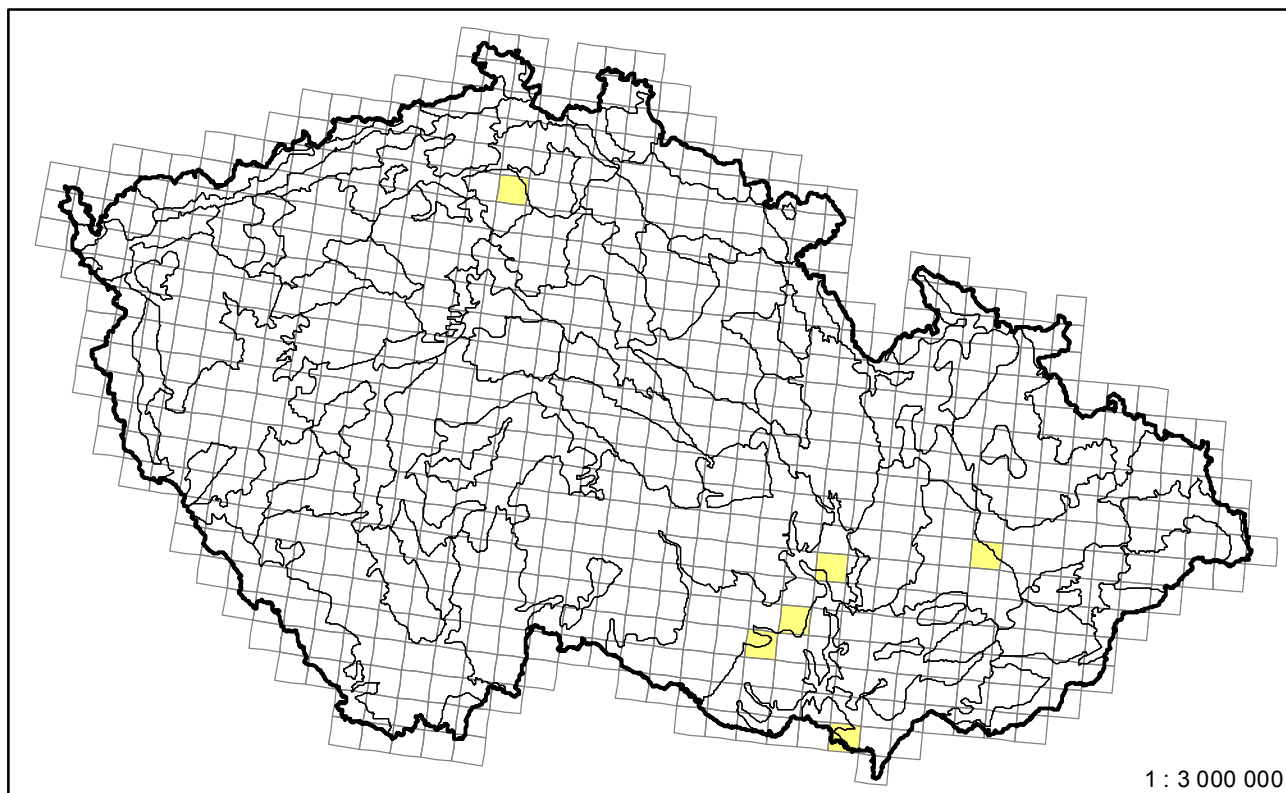
Jihovýchodní Evropa – Řecko, Bulharsko, býv. Jugoslávie, Rumunsko, Maďarsko, Rakousko, Česká a Slovenská republika, Ukrajina, Turecko, Kavkaz.

PŘÍČINY OHROŽENÍ

Druh vyžadující pozornost. Podobně jako dub žlutavý je ohrožen tracheomykózním chřadnutím, které se zvyšuje s dlouhými periodami sucha.

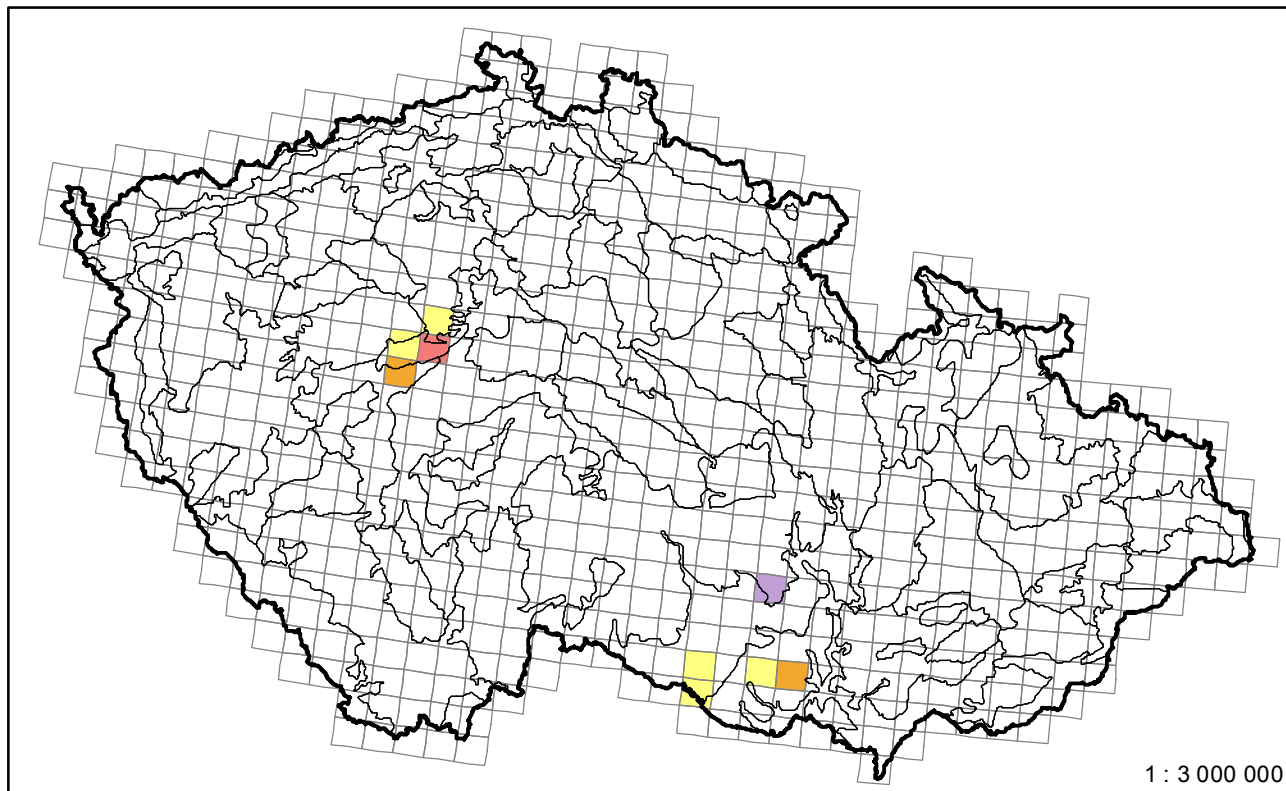

Výskyt do roku 2000

počet lokalit 1

Výskyt po roce 2001

počet lokalit 1 2 3 4